

Olv.: Iz 52,7-10 – Zsid 1,1-6 – Jn 1,1-18
Az Ige megtestesülése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Karácsony reggelén – ahogy ebben az énekben is kifejeztük - meg kellene mozdulni az embernek, elindulni Isten keresésére. A pásztorok, a bölcsek példát adnak nekünk. Csak azért találkozhattak Istennel, mert megmozdultak. Lehet, hogy mi túlságosan kényelmesek vagyunk. Mozdítson a szívünk bennünket! Nagyon fontos ünnep ez a mi keresztény életünkben. Isten terveiben az ember a középpontba került. Isten egy lesz közülünk és azt akarja, hogy találkozzunk vele, ha vissza akarjuk nyerni emberi méltóságunkat. Őt kell mintázni.

Ezt az ünnepet beragyogja a születés öröme. Tegnap este egy nagyon kedves telefonüzenetet kaptam egy fiatal asszonykától, aki karácsonyi ajándékot készített nekem. Ez így hangzott: kisbabát várunk, az elsőt. Igen, a születés öröme teszi olyan meghatottá ezt az ünnepet. Ezt a szentmisét ajánljuk fel nemzetünkért, hogy azok a jobbító erők, amik munkálkodnak minden jóakarató emberben, azok valóban érvényre jussanak. Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Ilyen nagy ünnepeken mint amilyen karácsony is, az embernek az a feladata, hogy megragadja az ünnepeknek az üzenetét. Olyan világban élünk, amikor az embernek föl kell fedezni a maga számára újra ezeknek az ünnepeknek a lényegét. Ma annyiféleképpen értelmezik a karácsonyt, hogy abban szinte eligazodni sem lehet. Nekünk hívő embereknek viszont az a feladatunk, az a küldetésünk, hogy utat mutassunk az embereknek, megmutassuk, mit jelent ennek a titoknak az ünneplése, miképpen szól bele ez a titok a mi mindennapi életünkbe.

Sok mindent elárulnak azok a gondolatok, amikkel a Szentírás megajándékoz minket, az énekeink, amiket az ajkunkra veszünk. Figyeljünk arra, mit is hallunk, mit énekelünk. Az énekünk nagy világosságot hangsúlyoz. Valóban ez az ünnep **a Fény ünnepe**. A Katolikus Anyaszentegyház a IV. században kezdte ünnepelni Jézus születését. Nem ez a legrégebb egyházi ünnep. "A legyőzhetetlen nap" pogány istenének volt ez az ünnepe. Az Egyház erre a napra tette Krisztus születésének a megünneplését, aki a világ Világossága, aki olyan Fényt jelenít meg ebben a világban, amely segít nekünk abban, hogy a sötétség meg ne nyomorítson bennünket.

A Szentírás arról szólt, hogy megjelent Istenünk **üdvözítő hatalma**. Micsoda hatalomról van szó, amikor jön egy magatehetetlen, gondozásra szoruló piciny Gyermeke. Hogyan lehet általa megjeleníteni az Isten hatalmát? Hozzáteszi a Szentírás: "Istenünk üdvözítő hatalmát." Erre is jobban figyeljünk, hogy az **üdvözítő hatalom** nem azonos az e világi hatalom gyakorlásával. Valami másról van szó. Másképpen jut el Isten hozzánk. Másképpen

akarja Isten a mi életünket. Nem úgy, ahogyan az e világ urai, akik általában alattvalókat akarnak. Azt is mondhatnám majdnem, hogy szolgálókat akarnak.

A világnak igen nagy szüksége van az eligazító fényre. A világnak igen nagy szüksége van az Isten üdvözítő gondolataira, azokra a gondolatokra, amelyek az ember életét újra fölépíthetik. Hallottuk a Szentírás szavait: "Isten beteljesíti az ő ígéreteit."

***Isten ígérete a bűnbeeséskor az volt, hogy eljön,
mert az embert nem hagyja magára. Isten megment bennünket!***

Ami nagyon sajtós, az éppen ennek a mai ünnepnek a lényege, hogy ***hogyan jön el Isten*** bennünket megmenteni? Semmiképpen nem úgy, mint ahogy azt vártuk. A zsidók várták a Messiást. A bölcsek is keresték a zsidók újszülött Királyát. Nem tudom, a bölcseknek milyen királyképük volt, milyen képük volt a Megváltóról, ha egyáltalán volt. Egy biztos, a zsidók olyan Messiást vártak, aki e világi hatalommal bír. Aki rendet teremt az ő mindennapjaikban. Az ő politikai helyzetüket megoldja. Ilyen királyt vártak a zsidók.

A zsidók se tudtak mit kezdeni ezzel a titokkal, ***mintha mi sem tudnánk mit kezdeni a szeretet Istenével.*** Mintha ez a kísértés járna körül bennünket, hogy nekünk a hatalmas Istenre van szükségünk. Hogyan él tovább bennünk a zsidóknak ez a gondolkodása? Hányszor merül föl bennünk, hogy tegyen már rendet az Isten. Mutassa már meg az Isten a hatalmát, különösen akkor, amikor az ember bajban van, legyen szó egy nemzetről, egy család helyzetéről, vagy akármelyikünk egyéni életéről. Ilyenkor jön a gondolat, hogy jelenjen meg a hatalmas Isten, aki rendet teremt. Ebben mindig az van, hogy valamiképpen nélkülem. Tőlem függetlenül. Úgy tegyen rendet az Isten, úgy mutassa meg a hatalmát, hogy egyszer csak kész helyzetet teremt. Nagy kísértés ez!

Be kell látnunk, az Isten, a szeretet Istene más!

Másképpen jelenik meg a világban. Másképpen jelenik meg az életünkben.

Másképpen működik. Másképpen működik a megváltás.

A legújabb kor emberére utalva, az emberek ismételten a hatalom Istenét emlegették. Az volt az Istenről alkotott képük lényege. A felvilágosodás korában mindent megtett az ember, hogy legyőzze ezt a hatalmas Istent. Egy sokkal nagyobb hatalom nyert teret a világunkban, az életünkben Isten helyett. Nyögjük, szenvedjük mind a mai napig. Ugyan az ember abban a hitben él, - e világi hitről van szó, - hogy legyőzte ezt az Istent. Van és volt elég hatalma ahhoz, hogy legyőzze és helyébe az ember egy másik hatalmat ültetett és ettől a hatalomtól szenved az egész emberiség. Nagyon egyszerűen: ***ez a pénz hatalma.*** Lehet, hogy ez így furcsa következtetés, de ha részletezné az ember, akkor eljut oda, hogy ez az isten uralkodik ma a világban. Számptalan megnyilatkozási formája van. Lehet, hogy elnagyolt a válasz, de ez a valóság.

Ha az ember ma igazán ünnepelni akar, akkor ***meg kell barátkoznia a szeretet Istenével.*** A karácsony ünneplése a IV. század környékén kezdődik. Az egyházi ünnepek húsvét ünnepléséhez kötődnek. Az a keresztények legnagyobb ünnepe, nem a karácsony. A húsvét, amikor az Isten a hatalmával jelenik meg. Ez is másfajta hatalom, mint ahogy az ember erről gondolkodik. Ez a hatalom a keresztre feszített Jézus hatalma. Azért jön, hogy legyőzze az ember ellenségét, a gonoszt, hogy bebizonyítsa az embernek, hogy van nagyobb erő és hatalom a rossznál. Ez az Isten jósága, ez az Isten szeretete.

Karácsonykor nem hatalommal jön az Isten. A szeretet védtelenségében érkezik el hozzánk az Isten. Ez az a fogalom, amin sokat kellene gondolkodnunk.

***Karácsonykor egy védtelen Gyermeke alakjában jelenik meg
ebben a világban a szeretet Istene. Másképp nem is jelenhetne meg.***

Ha mélyen belegondolunk, akkor a szeretet a legnagyobb erő ezen a földön.

Csak a szeretettel lehet győzni, a szó jó értelmében.

A szeretetében a legvédtelenebb az ember.

Aki megpróbál szeretni, az kiszolgáltatja magát.

Aki nem akar szeretni, az nem szolgáltatja ki magát. Az biztosítja az életét a maga emberi módján. Meg kell barátkoznunk Istennel, aki a szeretet Istene. Nem véletlen, hogy karácsonykor az emberi szívek úgy átmelegednek. Az emberek a szeretet ünnepéről beszélnek akkor is, ha hitetlenek. Azért ez a szeretet megbabonáz bennünket, mert a szívünk mélyén mindnyájan tudjuk, hogy csak szeretni érdemes. Ha az ember erre nem képes, ha az ember személyválogató, ha az ember hatalomra törekszik, ha az ember kénye-kedve szerint cselekszik, akkor szó sincs szeretetről. Ha az ember szeret, akkor kiszolgáltatott, úgy mint a Gyermeke Jézus, úgy mint a felnövekedett Jézus Krisztus, akit egyszerűen elsöpörtek az útból az emberek és keresztfára juttatták. Mégis, mégis a Szeretet Királya. Jézus Krisztus az Élet szerzője. Ő az, aki mutatja az Élet útját. Értsük meg! Engedjük közel magunkhoz ezt az üzenetet. Karácsony erről szól.

A családok ünnepe is. Legyen családi együttlét. Legyen ünnepi vacsora és legyen ünnepi ebéd. Ezek nagyon fontosak. Készítsünk ajándékot is egymásnak, ha van rá anyagi lehetőségünk.

***Ne felejtjük el, azt tanuljuk meg az Istentől,
hogy egymásnak szolgáltatjuk ki magunkat.***

Egy család minden egyes tagja kiszolgáltatott a másinak. Az emberiség állandóan erről beszél, hogy milyen jogai vannak, mit kell biztosítani a másinak. Tágabb értelemben, a világ horizontjára tekintve ez a kiszolgáltatottságot jelenti. Az azonos jogokat, az azonos lehetőségeket. Arról már kevesebbet beszélnek, hogy ezt cselekedetekben kell megmutatni. A cselekedetek áldozatot jelentenek. Értsük meg ennek az ünnepnek a lényegét. Gyönyörű ez a kicsi kis Betlehem is, amit Teréz nővér idevarázsolt nekünk. Nagyon szépek a karácsonyfák a családoknál, a karácsonyfa alatt az ajándékok. Mind-mind nagyon fontos.

Értsük meg, ki a szeretet Istene, aki nem meghódítani akar bennünket,
mert nem hatalommal jön, hanem belülről akar minket átalakítani,
a gondolkodásunkat akarja megváltoztatni.
Felbátorítani, hogy így éljük a mindennapjainkat.

Assisi Szent Ferenc ünneplése.

Ennek a titoknak megsejtésében, az ember minden testi, lelki, szellemi adottságát figyelembe vevő ünneplésében igen nagy szolgálatot tett assisi Szent Ferenc, akit egészen megbabonázott a Gyermeke Jézus jelenléte ebben a világban, az Emmanuel = velünk az Isten. Állandóan ezen elmélkedett ez a csodálatos ember: "Hogy lehet?" Ő volt az, aki a XIII. században Betlehemet épített, hogy mindenki aki körülötte volt, átélje azt ami ott, Jézus születésekor történt. Jászolt ácsolt és hívta rendtársait, hívta az embereket erre az ünneplésre. Az volt a legfőbb gondja, hogy megértsék az emberek Istennek milyen sajátos is a gondolkodása, aki a szeretetét így nyilatkoztatja ki. Ezzel mutatja meg, hogy Istennek

mennyire fontos mindegyikünk. Odateszi a jászol mellé az ökröt meg a szamarat. Az ószövetségi prófétára hivatkozva azt akarja ezzel mondani, hogy az ökör meg a szamár okosabbak, mint mi vagyunk. A próféta mondja: “Az ökör megismeri a gazdáját, a szamár megismeri a gazdája jászolát, mi emberek mintha nem akarnánk megismerni az Istent.” Az ószövetségi próféták ezt olvasták a kortársaik szemére. Szent Ferenc is ezt akarta mondani: “Vegyetek példát az ökörtől meg a szamártól ti nagyon okos emberek.”

Ki nem ismerte meg a megszületett Jézust?

Heródes biztosan nem, mert ő a hatalom örületében élt. Nem ismerték meg *a főpapok*, *az írástudók*, akik túl okosak voltak, azt gondolták, ők mindent tudnak.

Megismerték a pásztorok, meg a bölcsek. A pásztorok amikor találkoztak ezzel a kicsi Gyermekkel, akkor leborultak és dicsőítették az Istent és béke szállt a szívükbe. Ezek kemény emberek lehettek. Valószínű, hogy az egymással való kapcsolatukat is olyan maguk módján rendezhették. Ezzel a Gyermekkel való találkozásuk egy új helyzetet teremtett. Istent kezdték dicsőíteni és jóakarató emberekké váltak. A bölcsek, akik a Gyermek keresésére indultak, amikor megtalálták, akkor leborultak. Csak a király előtt borult le abban a korban az ember. Ezek a bölcsek többek voltak, mint okosak. Leborultak ez előtt a Gyermek előtt és ajándékokat adtak.

A pásztorok példájára váljunk Istent dicsőítő jóakarató emberekké!

A bölcsek példájára az életünket osszuk meg egymással!

Nagyon egyszerű az, ha ajándékot adunk. Nagyon egyszerű az, ha a javainkat osztjuk meg, amikre esetleg nekünk is szükségünk lehet. Ha más nagyobb bajban van, akkor még azt is odaadjuk, ami nekünk is szükséges. Úgy ahogy egy anya az ételt is megvonja a szájától, ha éhes a gyermeke.

***Nekünk az életünket kell egymással megosztani,
ha fölismertük az Istent.***

Testvérek!

Ez a mai ünnep nagyon fontos üzenetet hordoz. Ugyan nem ez a kereszténység legnagyobb ünnepe, húsvét a legnagyobb, de ez az ünnep talán érzelmileg sokkal de sokkal jobban érint minket. Vigyázzunk, nem elegendő lelkesedni.

***A lelkesedésnek akkor van értelme,
ha azt valóban az ember belső átalakulása követi,
vagyis az értünk Emberré lett Isten kezdi formálni és alakítani
a gondolatainkat, szavainkat, cselekedeteinket.
Adja meg Isten ezt a kegyelmet.***

+ A M E N +